

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2022/020 van 25 februari 2022

INLEIDENDE SAMENVATTING

Verdeling sociale toeslag bij helften – Lopende procedure bij de Familierechtbank – Onderlinge overeenkomst ouders – Ongelijkmatig verdeelde huisvesting - Retroactiviteit

Wat betreft de verdeling van de sociale toeslag tussen de ouders stelt de Geschillencommissie vast dat een procedure bij de Familierechtbank lopende is. De Geschillencommissie is van oordeel dat het recht op de sociale toeslag retroactief moet onderzocht worden in het gezin van de moeder, indien dit de expliciete wil van de rechtbank is. Uit het vonnis zal blijken of bij bekrachtiging van de overeenkomst tussen beide ouders, de rechtbank de gezinstoelagen met terugwerkende kracht laat toekomen aan de moeder dan wel enkel voor de toekomst

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2022/020

25 februari 2022

REPERTORIUMNR. GC/21/A0236

INZAKE : Mevrouw, wonende te,
.....;

- Verzoekster –

TEGEN :

..... met maatschappelijke zetel te,
.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster werd ingediend per e-mail d.d. 24 september 2021 bij de Geschillencommissie¹, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 20 september 2021;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 8 oktober 2021 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 25 februari 2022 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster noch verwerende partij op de zitting van 25 februari 2022 zijn verschenen of zich hebben laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verzoekster had een feitelijke samenwoonrelatie met de heer tot eind augustus 2021. Uit die relatie werd op 6 april 2021 het kind geboren.

Verzoekster, alleenstaande moeder met drie kinderen, klaagt het feit aan dat haar ex-partner die aldus verzoekster sedert de geboorte nooit omgekeken heeft naar het kind (op moment van het indienen van het verzoekschrift 5,5 maand oud), nooit ingestaan heeft voor de opvoeding, noch financieel bijgedragen heeft, nu plots recht zou hebben op de helft van de sociale toeslag, en dit omdat het kind evenveel bij haar als bij de vader zou wonen (in 'gelijkmatig verdeelde huisvesting').

Ze zegt dat er allerm minst sprake is van gelijkmatig verdeelde huisvesting, en dat ze bezig is met een gerechtelijke procedure om deze feitelijke situatie te laten vastleggen bij vonnis. Er is reeds een onderling akkoord tussen beide ex-partners, dat echter tot nog toe niet bekrachtigd werd door de bevoegde Familierechtbank te De zitting werd recent gehouden op 28 januari 2022 en het vonnis wordt binnenkort verwacht.

De Geschillencommissie wenst er ter informatie op te wijzen dat het voorleggen van een door de rechtbank bekrachtigde overeenkomst van belang is om te bepalen aan wie de sociale toeslag kan uitbetaald worden: met name wordt overeenkomstig de artikelen 18 en 58 Groeipakketdecreet, bij een ongelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind bij beide ouders, de sociale toeslag volledig toegewezen aan de ouder bij wie het rechtgevende kind voor meer dan de helft van de tijd verblijft. Bij een gelijkmatig verdeelde huisvesting (wat wordt vermoed bij gebreke aan een andersluidend vonnis), wordt de sociale toeslag bij helften verdeeld (waarbij in elk gezin onderzocht wordt of er recht is op de sociale toeslag).

Verzoekster heeft er dus alle belang bij dat er spoedig een vonnis wordt uitgesproken om deze feitelijke situatie juridisch te bestendigen.

3. Standpunt van verzoekster:

basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Verzoekster gaat niet akkoord met het feit dat de helft van de sociale toeslag aan de heer wordt uitbetaald.

Verzoekster argumenteerde haar klacht als volgt:

'Gisteren kreeg ik een brief van waarin wordt gesteld dat mijn dochter in gelijkmatig verdeelde huisvesting bij de papa verblijft en ik dus de helft van de sociale toeslag aan hem moet afstaan.

..... is nu 5,5 maanden en haar papa heeft nog geen dag naar haar omgekeken/voor haar gezorgd.

We hebben trouwens een getekende overeenkomst, opgesteld door de advocaat, waarin duidelijk staat dat papa enkel bezoekrecht heeft, onder mijn toezicht (wat hij dus ook nog niet deed) en alle toelages aan mij toekomen. Deze ligt bij de rechtbank (ik heb er een kopie van). Ondertussen is er door de papa een rechtszaak opgestart omdat hij in het weekend wil, deze komt voor 28/1/2022.

Ik vind het dus absoluut niet correct dat de papa van een halve sociale toeslag zou krijgen, terwijl hij niet naar zijn dochter omkijkt en ook zijn financiële verplichtingen niet nakomt. Ik moet momenteel alle kosten voor alleen dragen als alleenstaande ouder met 3 kindjes. In bijlage stuur ik u de getekende overeenkomst.'

4. Standpunt van verwerende partij:

Per e-mail van 6 januari 2022 werd het officieel standpunt van de verwerende partij meegedeeld aan het secretariaat van de Geschillencommissie.

Verwerende partij verwoordde het als volgt:

'..... en wonen niet meer samen sedert 27/08/2021.

Zij hebben één gemeenschappelijk kind °06/04/2021.

Zonder vonnis van de rechtbank over het ouderlijk gezag en de huisvesting van het kind gaan wij ervan uit dat het kind in gelijkmatig verdeelde huisvesting wordt opgevoed.

De basiskinderbijslag wordt verder uitbetaald aan de begunstigenkern alsof de ouders nog één gezin vormen (..... is de jongste ouder).

Dat geldt niet voor de sociale toeslag. Voor kinderen in gelijkmatig verdeelde huisvesting kan iedere ouder maar de helft van de sociale toeslag krijgen.

Beide ouders werden ingelicht via de co-infobrief (zie kopie in bijlage)

Een afwijking is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank daarover een uitspraak doet in het belang van het kind.

De advocaat van heeft een overeenkomst opgesteld, ondertekend door beide ouders op 02/07/2021. Er werd eveneens een vordering ingesteld bij de Familierechtbank van

De overeenkomst werd tot heden niet bekrachtigd en niet gehomologeerd bij vonnis.

Bijgevolg wordt de sociale toeslag voor 50% betaald aan

Ik verwijs naar art. 18, 58§1 en 58§3 van het groepakketdecreet en TN7 van 18 april 2019: aanduiding begunstigen, betaalmodaliteit en inkomstenkern.'

5. Beoordeling in rechte:

Uit het voorgaande is gebleken dat de verwerende partij op de hoogte is van de overeenkomst tussen partijen, maar erop wijst dat deze nog niet bekrachtigd en gehomologeerd is, en deze bijgevolg nog niet kan aanvaard worden.

5.1. Sociale toeslag – niet-samenwonende ouders

5.1.1. Toepasselijke bepalingen van het Groeipakketdecreet – Memorie van toelichting

De bepalingen van artikel 18, 1^e t.e.m. 5^e lid Groeipakketdecreet inzake de sociale toeslag stellen dat:

“Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevende kind verhoogd met een maandelijkse sociale toeslag als de inkomsten van het gezin van de begunstigten bepaalde grenzen niet overschrijden.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste lid, bedraagt:

1° 50 euro per kind voor gezinnen tot en met twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.378,60 euro bedragen;

2° 80 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.386,52 euro bedragen;

3° 60 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis tussen 30.386,52 euro en 60.000 euro liggen.

Als ten gevolge van een gelijkmatig verdeelde huisvesting, bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, de huisvesting van het rechtgevende kind gelijk is verdeeld tussen de ouders, wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin.

Als de huisvesting van het rechtgevende kind niet gelijk is verdeeld tussen beide ouders, zoals bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt het kind voor de toepassing van het tweede lid alleen meegeteld in het gezin waar het kind meer dan de helft van de tijd verblijft. Als de al dan niet gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind niet is bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt ervan uitgegaan dat de huisvesting van het rechtgevende kind gelijk is verdeeld tussen de ouders en wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin.”

In de Memorie van toelichting wordt dienaangaande verduidelijkt dat: *“Er wordt gestreefd naar een maximale automatische rechtentoekenning. Aangezien met de sociale toeslag beoogd wordt de draagkracht van een gezin gericht te ondersteunen en bevorderen, is het belangrijk dat de toeslag terecht komt in het gezin waar het kind opgroeit. In geval van gelijkmatig verdeelde huisvesting (50/50) zoals bepaald of bekrachtigd door de rechtbank, wordt naar het inkomen van beide ouders apart, binnen hun nieuw samengestelde gezin, gekeken en bepaald of ze allebei, geen van beiden of één van beiden recht hebben of heeft op een toeslag. Kinderen met gelijk verdeelde huisvesting tellen slechts voor de helft mee in het nieuw samengestelde gezin. In geval van niet gelijk verdeelde huisvesting zoals bepaald of bekrachtigd door de rechtbank, wordt gekeken naar het inkomen van de ouder, binnen zijn of haar nieuw samengestelde gezin, waar het zwaartepunt van verblijf is. In geval er geen uitspraak is van de rechtbank (bv. omdat de partners niet getrouwd waren), dan wordt ervan uitgegaan dat de huisvesting van het rechtgevend kind gelijk is verdeeld tussen de*

ouders en wordt het kind voor de berekening van de toeslag en de gezinsgrootte, in beide gezinnen voor de helft meegeteld.”

Aansluitend is de aanduiding van de begunstigde van de sociale toeslag als volgt bepaald in artikel 58 Groeipakketdecreet:

“§1. Bij een gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevend kind bij beide ouders wordt de helft van de sociale toeslag in het kader van de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 18, toegekend aan elke ouder die een gezin vormt met het rechtgevend kind dat aan de toekenningsvoorwaarden van de sociale toeslag voldoet.

§2. Bij een ongelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevend kind bij beide ouders wordt de sociale toeslag in het kader van de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 18, volledig toegewezen aan de ouder bij wie het rechtgevend kind voor meer dan de helft van de tijd verblijft.

§3. Een afwijking van de voorgaande paragrafen is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank daarover een uitspraak in het belang van het kind heeft gedaan. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.”

In de Memorie van toelichting wordt aangaande deze bepalingen eveneens benadrukt dat beoogd wordt de draagkracht van een gezin gericht te ondersteunen en te bevorderen:

“Aangezien met de sociale toeslag beoogd wordt de draagkracht van een gezin gericht te ondersteunen en te bevorderen, is het belangrijk dat de sociale toeslag terecht komt in het gezin waar het kind opgroeit.

In geval van gelijkmatig verdeelde huisvesting (50/50) zoals bedoeld in artikel 58, § 1, wordt naar het inkomen van beide ouders apart, binnen hun nieuw samengestelde gezin, gekeken en bepaald of ze allebei, geen van beiden of één van beiden recht hebben of heeft op een sociale toeslag.

In de mate dat beide ouders recht hebben op de sociale toeslag wordt elk van hen voor de helft van (het bedrag van) de sociale toeslag als begunstigde aangeduid. In de mate dat één ouder recht heeft op de sociale toeslag, wordt deze ook voor de helft van (het bedrag van) de sociale toeslag als begunstigde aangeduid.

In gevallen van niet gelijk verdeelde huisvesting, zoals bedoeld in artikel 58, § 2, wordt enkel gekeken naar het inkomen van de ouder, al dan niet binnen zijn of haar nieuw samengestelde gezin, waar het zwaartepunt van verblijf is van het rechtgevend kind. De ouder waar het rechtgevend kind voor meer dan de helft van de tijd verblijft en welke recht heeft op de sociale toeslag, wordt als begunstigde aangemerkt voor het volledige bedrag van deze toeslag. Deze regeling valt te verantwoorden: het is administratief onmogelijk of minstens te omslachtig om, naargelang de diverse procentuele verdeelsleutels van de huisvesting, telkenmale te voorzien in hiermee gelijklopende verdeelsleutels bij de toekenning van de bedragen van de sociale toeslag.

Niettemin, om eventuele ongewenste effecten van de in artikel 58 opgenomen aanwijzing van begunstigde bij gelijk verdeelde huisvesting (paragraaf 1) dan wel niet gelijk verdeelde huisvesting (paragraaf 2) te beperken, wordt bepaald in artikel 58, § 3 dat de bevoegde rechtbank hierop afwijkingen kan toestaan in het belang van het kind. De bevoegde rechtbank is op vandaag de familierechtbank, zoals bedoeld in artikel 76 van het Gerechtelijk Wetboek. De meest gereede partij, d.i. de partij die het best geplaatst is (meestal de ouder, of de persoon die er belang bij heeft), bezorgt hiertoe de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.”

5.1.2. Administratieve praktijk

De Geschillencommissie stelt vast dat de supra in de Memorie van toelichting vermelde doelstellingen om enerzijds te komen tot een maximale automatische rechtentoekenning en anderzijds het gericht ondersteunen en bevorderen van de draagkracht van een gezin door de toeslag terecht te doen komen in het gezin waar het kind opgroeit, in de administratieve praktijk op

de volgende wijze zo veel mogelijk met elkaar in overeenstemming werden gebracht (cf. punt 2.2 van de Toelichtingsnota 8 van 3 december 2019 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) betreffende de vaststelling en de betaling van sociale toeslagen):

“Er is geen gelijkmatig verdeelde huisvesting_

Zolang de gezinsbijslag voor het rechtgevend kind op basis van artikel 225 van het decreet verder aan de bijslagtrekkende betaald wordt, wordt er slechts 1 enkele inkomstenkern rond de bijslagtrekkende gevormd.

Wat in de andere situaties: namelijk nieuwe gevallen en bij overgang van bijslagtrekkende naar begunstigenkern?

Als het exclusief gezag aan één van de ouders is toegekend, wordt deze ouder de enige begunstigde, ongeacht bij welke ouder het kind verblijft. Er zal dus slechts één inkomstenkern gevormd worden rond deze ouder die de volledige sociale toeslag zal ontvangen waarop hij recht heeft.

Als de ouders het kind opvoeden in co-ouderschap maar uit een vonnis of een bekrachtigde overeenkomst blijkt dat het zwaartepunt van het verblijf (geen 50/50) bij één van de ouders ligt, wordt een begunstigenkern gevormd bestaande uit beide ouders maar de sociale toeslag zal enkel beoordeeld worden in de inkomstenkern rond de ouder bij wie het zwaartepunt van het verblijf ligt.

Hierbij primeert de bepaling in het vonnis of de bekrachtigde overeenkomst op het domicilie van het kind.

Deze regeling geldt vanaf 1 januari 2020 dus ook wanneer een bijslagtrekkende of een mogelijke begunstigen op basis van artikel 225,§3 van het decreet om de toepassing van de regeling inzake begunstigen vraagt.

(...)

Procedure_

Het vonnis primeert op het domicilie.

Bij gebrek aan een vonnis of bekrachtigde overeenkomst geldt het vermoeden dat het kind in gelijkmatig verdeelde huisvesting wordt opgevoed, en regelt men het dossier dienovereenkomstig. Dat betekent de samenstelling van 2 inkomstenkernen en elke ouder maakt aanspraak op de helft van de sociale toeslag in overeenstemming met zijn inkomsten- en gezinssituatie.

Bij ontvangst van een vonnis of een door de rechtbank bekrachtigde overeenkomst, wordt de erin opgenomen verblijfsregeling in aanmerking genomen. Indien het vonnis de gelijkmatig verdeelde huisvesting bevestigt, dient het dossier niet te worden aangepast. Indien blijkt dat het zwaartepunt van het verblijf van het kind bij een van de ouders ligt (volgens het vonnis niet volgens het domicilie of de feitelijke hoofdverblijfplaats), wordt een enkele inkomstenkern rond de ouder bij wie het kind hoofdzakelijk verblijft, samengesteld en maakt deze ouder aanspraak op het volledige bedrag van de sociale toeslag in overeenstemming met zijn inkomsten- en gezinssituatie.

Overeenkomstig artikel 172 van het BVR aanwijzing begunstigde hebben de gerechtelijke uitspraken tot aanwijzing van een begunstigde uitwerking vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de uitbetalingsactor de uitspraak ontvangt. De gerechtelijke uitspraken die betrekking hebben op de voorwaarden van uitbetaling hebben uitwerking vanaf de datum waarop de uitbetalingsactor de uitspraak ontvangt. Op uitgevoerde betalingen voor de ontvangst van de gerechtelijke uitspraak dient dus niet te worden teruggekomen.”

5.1.3. In casu

In casu wordt er door verzoekster weliswaar een overeenkomst voorgelegd, maar deze is vooralsnog niet bekrachtigd, noch gehomologeerd door de bevoegde rechtbank (er is een procedure lopende), waardoor de bepalingen van de artikelen 18 en 58, §2 Groeipakketdecreet nog niet van toepassing zijn.

Verzoekster argumenteert in haar verzoek dat zij een overeenkomst kan voorleggen, die zij bij haar verzoekschrift voegt, die duidelijk stelt dat:

- *‘De uitoefening van het ouderlijk gezag door beide ouders gezamenlijk wordt uitgeoefend;
☑ het kind ingeschreven zal worden op het adres van de moeder en aldaar zal
hoofdverblijfplaats hebben;
☑ Wat betreft het financiële luik: de sociale en fiscale voordelen, inclusief de gezinstoeslag,
zullen toekomen aan de moeder.’*

Deze overeenkomst blijkt echter door de bevoegde rechtbank nog niet bekrachtigd. Er werd in deze overeenkomst onder meer opgenomen dat de kinderbijslag voor met uitsluiting van de heer aan verzoekster zou toekomen.

Er dient daarbij te worden vastgesteld dat (op moment van het indienen van het verzoekschrift) het kind sedert de geboorte steeds bij verzoekster was gedomicilieerd en dat de door haar bezorgde kopie van de overeenkomst het wettelijk vermoeden van gelijkmatig verdeelde huisvesting weerlegt (maar dit dient zoals reeds gezegd, nog bekrachtigd en gehomologeerd te worden bij vonnis).

Bij gebreke van een vonnis in het kinderbijslagdossier heeft verwerende partij, uitgaande van het vermoeden van gelijkmatig verdeelde huisvesting en zodoende terecht – althans in acht genomen de toepasselijke administratieve richtlijnen die de verwerende partij aldus opvolgde – het onderzoek toegespitst op de toekenning van de helft van de sociale toeslag aan elke ouder in toepassing van de bepalingen van artikel 18, derde lid Groeipakketdecreet.

Het vonnis wordt in de nabije toekomst verwacht: de reeds voor die periode aan de heer gedane betalingen zullen door de verwerende partij niet herzien worden waarbij deze laatste in haar argumentatie verwijst naar de richtlijnen uit de Toelichtingsnota nr. 7 – bijlage 2 van 6 juni 2019 van het VUTG betreffende feitelijke scheidingen en (echtscheidings)vonnissen, waarin wordt gesteld dat:

“Vanaf 01.01.2019 kan de Familierechtbank in het belang van het kind één van beide ouders als begunstigde aanwijzen.

Bij deze aanwijzingen is de uitbetalingsactor betrokken partij en wordt bijgevolg opgeroepen om te verschijnen ter zitting.

Enkel als de uitbetalingsactor partij is in het geding en de rechter wijst één van de 2 ouders aan als enige begunstigde, dan wordt de uitspraak beschouwd als een effectieve aanwijzing begunstigde.

Dit betekent dat er vanaf de eerste van de maand volgend op de ontvangst van de uitspraak een nieuwe begunstigdenkern ontstaat met de aangewezen ouder als enige begunstigde. Deze ontvangt integraal de gezinsbijslagen (basisbedrag en sociale toeslag). Dergelijke uitspraken kunnen zowel van toepassing zijn op minderjarige kinderen als op meerderjarige kinderen.

Als de uitbetalingsactor partij is in het geding en de rechter bepaalt enkel dat alle toelagen in het kader van het gezinsbeleid aan één van de 2 ouders moet worden uitbetaald, dan wordt de uitspraak beschouwd als een aanwijzing van ontvanger (geen aanwijzing begunstigde). In dit geval zijn beide ouders de begunstigten, maar wordt de gezinsbijslag, inclusief de sociale toeslag, via het principe sommandelegatie integraal uitbetaald aan de ouder die aangeduid wordt als ontvanger.

Indien er op het moment van de aanwijzing ontvanger nog sprake is van een bijslagtrekkend dossier, dan blijft dit behouden. De gezinsbijslag wordt wel integraal betaald aan de aangewezen ontvanger via het principe van sommandelegatie.

Wanneer de uitbetalingsactor een vonnis ontvangt dat dateert van vóór 01.01.2019 en waarin één van de 2 ouders wordt aangeduid als bijslagtrekkende, wordt dit vonnis vanaf 01.01.2019 beschouwd als een aanwijzing van ontvanger.

Indien de aangeduide ouder niet de bijslagtrekkende is, zal deze vanaf de eerste van de maand van ontvangst van het vonnis de gezinsbijslag integraal ontvangen via het principe sommandelegatie. De toepassing van het vonnis gebeurt enkel voor het kind voor wie de uitspraak geldt.”

De geciteerde richtlijnen betreffen de praktische toepassing van de bepalingen van artikel 16 van het BVR van 29 juni 2018 houdende nadere regels betreffende de aanwijzing van de begunstigen van de gezinsbijslagen en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BVR Begunstigden) dat stelt dat:

“De uitbetalingsactoren worden elektronisch of schriftelijk met een duidelijk leesbare en volledige kopie van de gerechtelijke uitspraak op de hoogte gebracht van de gerechtelijke uitspraken van de bevoegde rechtbanken over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De gerechtelijke uitspraken tot aanwijzing van een begunstigde, vermeld in titel 1 van boek 2, deel 4, van het decreet van 27 april 2018, hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de uitbetalingsactor de uitspraak ontvangt.

De gerechtelijke uitspraken die betrekking hebben op de voorwaarden van uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in titel 2 van boek 2, deel 4, van het voormelde decreet, hebben uitwerking vanaf de datum waarop de uitbetalingsactor de uitspraak ontvangt.”

6. Beoordeling

6.1. Allereerst wijst de Geschillencommissie erop dat in artikel 58 Groeipakketdecreet duidelijk wordt bepaald aan wie de sociale toeslag dient toe te komen naargelang er sprake is van gelijkmatig verdeelde huisvesting (onderzoek van de sociale toeslag bij helften) of ongelijkmatig verdeelde huisvesting (onderzoek van de sociale toeslag in hoofde van de ouder bij wie het zwaartepunt van het verblijf van het kind ligt).

Aldus bepaalt artikel 58 Groeipakketdecreet:

“§1. Bij een gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind bij beide ouders wordt de helft van de sociale toeslag in het kader van de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 18, toegekend aan elke ouder die een gezin vormt met het rechtgevende kind dat aan de toekenningsvoorwaarden van de sociale toeslag voldoet.

§2. Bij een ongelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind bij beide ouders wordt de sociale toeslag in het kader van de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 18, volledig toegewezen aan de ouder bij wie het rechtgevende kind voor meer dan de helft van de tijd verblijft.”

Uit de overeenkomst blijkt dat het zwaartepunt van de verblijfsregeling van het kind bij verzoekster ligt; ook werd, in de overeenkomst althans, bepaald dat de kinderbijslag aan haar dient toe te komen met uitsluiting van de vader. In het concrete dossier is het dus vrij duidelijk dat de decreetgever bedoeld heeft dat de sociale toeslag aan verzoekster zou toekomen. Het enige element dat ontbreekt is de juridische vastlegging bij vonnis van deze feitelijke situatie.

6.2. De verwerende partij werpt op dat uit artikel 16 BVR Begunstigden blijkt dat gerechtelijke uitspraken enkel uitwerking kunnen hebben voor de toekomst.

De Geschillencommissie begrijpt dat deze bepaling ingegeven is door de bekommernis om het administratief dossierbeheer vlot te laten verlopen, en rechtzettingen voor het verleden te vermijden.

Dit zou in casu wel kunnen resulteren in betalingen van de sociale toeslag bij helften aan de vader die zich aldus verzoekster - tot nog toe nog niet bekommerd heeft om het kind (het kind was wel pas 5,5 maand oud op het moment van het indienen van het verzoekschrift bij de Geschillencommissie; de situatie kan ondertussen reeds geëvolueerd zijn, gelet op het feit dat de heer blijkbaar een procedure zou hebben opgestart om het kind meer te kunnen zien.)

De bepalingen inzake de temporele uitwerking van een vonnis zijn ingegeven door de zorg om een efficiënt administratief dossierbeheer. Dit zou in casu kunnen resulteren in een situatie waarbij de sociale toeslag niet terecht komt in het gezin waar het zwaartepunt van het verblijf van het kind ligt, namelijk bij verzoekster die overigens ook bij vonnis normaal gezien zal aangeduid worden om de kinderbijslag te ontvangen, indien de overeenkomst in voorliggende versie zal bekrachtigd worden. Vermits er in casu derhalve geen sprake blijkt te zijn van gelijkmatig verdeelde huisvesting, kan er in toepassing van de bepalingen van artikel 18, § 1, 3e tot en met 5e lid Groeipakketdecreet in principe enkel de volledige sociale toeslag worden toegekend aan verzoekster (voor zover haar eigen gezinsinkomsten dit toelaten) en geen sociale toeslag aan de heer

Ten slotte wijst de Geschillencommissie er nog op dat de bepalingen van artikel 16 BVR Begunstigden waarop de richtlijn betreffende de gelijkmatig verdeelde huisvesting in de toelichtingsnota zijn gebaseerd, uitsluitend betrekking hebben op de aanwijzing van begunstigde en de betalingsmodaliteiten en niet op de vaststelling van het recht zelf. De bepalingen van artikel 18 Groeipakketdecreet maken immers geen deel uit van Boek 2. Deel 4 van het Groeipakketdecreet waarop de bepalingen van artikel 16 BVR begunstigen betrekking hebben.

Er is derhalve geen wettelijke bepaling voorhanden die uitsluit dat er rekening houdend met de specifieke elementen in het voorliggende dossier door de Geschillencommissie zou kunnen worden afgeweken (indien er reeds een vonnis zou zijn) van de administratieve algemene regel om een dossier niet met terugwerkende kracht te herzien in functie van de bepalingen van een gerechtelijke uitspraak (of door een door de rechtbank bekrachtigde overeenkomst) betreffende de verdeling van de huisvesting van het kind. Het lijkt de Geschillencommissie ook duidelijk dat deze administratieve werkwijze is ingegeven om de herziening van reeds uitgevoerde betalingen te vermijden wanneer een uitbetalingsactor op de hoogte gebracht wordt van een nieuw uitgesproken vonnis.

De Geschillencommissie oordeelde reeds in die zin in haar uitspraak 2021/054 van 17 december 2021 als volgt:

‘Na beraadslaging meent de Geschillencommissie dat het vonnis van de familierechtbank duidelijk aangeeft dat het feitelijk verblijf van de kinderen volledig en voltijds bij de vader is, en dus een tegenindicatie vormt om nog te kunnen aannemen dat er gelijkmatig verdeelde huisvesting zou zijn voor de kinderen;

Aangezien de vader als ontvanger wordt aangewezen met terugwerkende kracht, blijkt hieruit de wil van de rechtbank om het recht op de sociale toeslag retroactief te onderzoeken.’

De Geschillencommissie stelt evenwel vast dat in het voorliggende geschil er nog geen uitspraak van de rechtbank beschikbaar is, zoals vereist in de artikelen 18 en 58 Groeipakketdecreet en waaruit de al dan niet gelijkmatig verdeelde huisvesting kan blijken zoals bepalend voor het onderzoek van de sociale toeslag bij helften of enkel in het gezin van de verzoekster (cf. artikel 18, vijfde lid Groeipakketdecreet: *“Als de al dan niet gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind*

niet is bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt ervan uitgegaan dat de huisvesting van het rechtgevend kind gelijk is verdeeld tussen de ouders en wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin.”)

In casu wordt er door verzoekster weliswaar een overeenkomst voorgelegd, maar deze is vooralsnog niet bekrachtigd, noch gehomologeerd door de bevoegde rechtbank (er is een procedure lopende), waardoor de bepalingen van de artikelen 18 en 58, §2 Groeipakketdecreet nog niet van toepassing zijn.

De Geschillencommissie besluit dat de verwerende partij de toepasselijke regelgeving en de administratieve richtlijnen correct heeft toegepast op het dossier van verzoekster.

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekende partij ontvankelijk maar **ongegron**d is.

De Geschillencommissie oordeelt dat de verwerende partij correct de sociale toeslagen bij helften verdeeld heeft tussen moeder en vader, uitgaande van het vermoeden van gelijkmatig verdeelde huisvesting van het minderjarige kind, tot een andersluidend vonnis dat bepaalt dat het kind hoofdzakelijk verblijf heeft bij de moeder, zal worden overgemaakt aan de verwerende partij. Op dat moment zal onderzocht moeten worden door verwerende partij of de rechtbank de gezinstoelagen met terugwerkende kracht laat toekomen aan de verzoekster dan wel enkel voor de toekomst. In het eerste voorkomende geval meent de Geschillencommissie dat het recht op de sociale toeslag retroactief moet onderzocht worden in het gezin van de verzoekster indien blijkt dat dit de expliciete wil van de rechtbank is, in het tweede geval enkel voor de toekomst.

Aldus uitgesproken te Brussel op **25 februari 2022**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert (Opgroeien regie) en mevrouw Rita Louwagie (Infino), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van dit aangetekend schrijven (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens